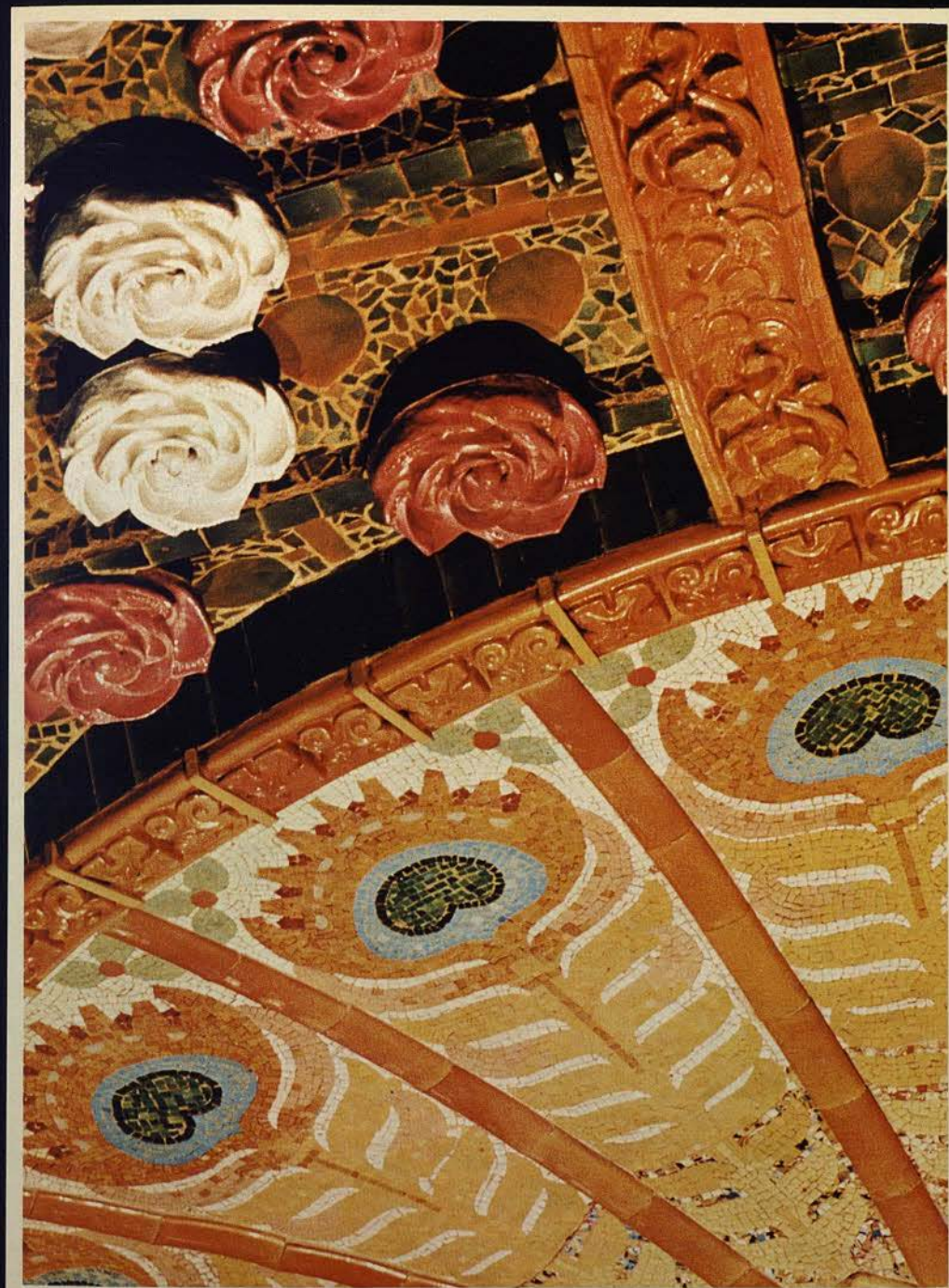

Barcelona — Muntaner, 300
Madrid — Hermosilla, 75

Pianos · Organos · Alta fidelidad

- * Estudio y clases de piano, órgano y guitarra.
Profesores especializados.
- * Instrumentos para colegio y asesoría musical.
- * Sala de audiciones: conciertos de música
programados y recitales de órgano
- * Consulte nuestras condiciones especiales de venta.

REFLEXIONS AMB MOTIU DEL 75 ANIVERSARI DEL PALAU

Avui, dia 9 de febrer de 1983, es compleixen 75 anys de la inauguració del Palau. El fet invita a reflexionar sobre la sèrie de condicionaments que determinaren la seva construcció, així com sobre les circumstàncies que, al llarg del temps, han motivat l'eficàcia de la seva comesa cultural.

La il·lusionada empresa dels homes de l'Orfeó (1891) es concretà, en un terme preferent, en cantar, i en cantar bé, per tal d'atorgar a Catalunya un instrument cultural digne, que fos l'expressió del renaixent esperit del país, en la branca musical. Per aconseguir aquest objectiu, calia disposar, a més, d'un temple amb capacitat per concentrar les múltiples activitats que arreu es produïen, tot donant, naturalment, preferència, a les de signe musical. Neix així la idea, que es posa tot seguit en pràctica, d'erigir el somniat edifici que es titularà Palau de la Música Catalana o, com el qualificà adequadament Maragall, «la Casa dels cants». Som al 1908.

La perspectiva de 75 anys, i a través de l'examen de la gran quantitat d'actes que se celebren al si del Palau, majoritàriament musicals, ens demostrarà quantitativament (o si voleu, estadísticament) la importància que té el centre, en la creació i en el desenvolupament d'una consciència musical entre nosaltres, perquè un fet és indubtable: a través del Palau, s'ha canalitzat el percentatge més important de la vida musical de la Catalunya moderna. I Catalunya s'ha incorporat al mo-

viment concertístic internacional a través del Palau.

Però l'estadística, en la seva freda i objectiva exposició de fets i de nombres, no ens dona notícia dels afanys esperançats que determinaren la creació de l'edifici, ni de la vitalitat que representa la seva conservació, que motiva, en definitiva, l'eficàcia de la comesa que ha portat a terme fins als nostres dies.

I ara, ve la pregunta: És encara vàlid el Palau en relació a la funció que té assignada? O, en altres paraules, no ha arribat el moment de plantejar la possibilitat de construir una nova sala de concerts, que tant pel seu emplaçament, com per la seva funció, s'adeqüés a les necessitats (eficàcia, seguretat, funcionalitat, etc.) que s'exigeix reglamentàriament al món d'avui?

És clar que cal remodelar el Palau, i que el projecte dels arquitectes Clotet i Tusquets aconsegueix tots els requisits funcionals i legals per a la eficàcia de l'empresa. Però cal pensar també en la creació d'una nova sala d'acord amb el que demanen les noves generacions.

Estic inclinat a creure que el Palau és el producte d'un il·lusionat moment de la iniciativa privada. Els temps han canviat, i ara la proposta ha de venir pel cantó del sector públic. Serà també una iniciativa il·lusionada?

MANUEL VALLS

**La seva llibreta
o talonari de "la Caixa"
són diners a l'instant
a tot Catalunya,
Balears i Madrid.**

Més de 700 Oficines al seu servei.

**CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"**

CONSORCI DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

GENERALITAT DE CATALUNYA
AJUNTAMENT DE BARCELONA
SOCIETAT DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

TEMPORADA D'ÒPERA 1982/83

LA FORZA DEL DESTINO

de
GIUSEPPE VERDI

RAMÓN GAJAS - EVA MARTON - PIERO CAPPUCCILLI
GIUSEPPE GIACOMINI - ALEXANDRINA MILTSCHIEVA
PAUL PLISKA - SESTO BRUSCANTINI - CECÍLIA FONDEVILA
VICENÇ ESTEVE - PIERO DE PALMA - JESÚS CASTILLÓN

Director d'escena: Tito Serebrinsky

Decorats: Ferruccio Villagrossi. La Bottega Veneziana (Treviso)

Vestuari: Teatro Alla Scala (Milà)

Director d'Orquestra: NICOLA RESCIGNO

ORQUESTRA SIMFÒNICA I COR DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

Diumenge, 20 de febrer, a les 17 h. Torn T

Dimecres, 23 de febrer, a les 21 h. Torn C

Dissabte, 26 de febrer, a les 21'30 h. Torn A

GRAN TEATRE DEL LICEU

Venda de localitats a les taquilles del Gran Teatre del Liceu.

JÖRG DEMUS

pianoforte

ELS GRANS CLÀSSICS VIENESOS

HAYDN: Andante amb variacions en fa menor (Un piccolo divertimento).

MOZART: Fantasia en do menor K. 396. Rondó en la menor, K. 511.

Fantasia en re menor K. 397. BEETHOVEN: Sonata en do menor, op. 13,

"Patètica". SCHUBERT: Sonata en la major, D. 664, op. 120.

BEETHOVEN: Sonata en re menor, núm. 2, op. 31, "La tempestat".

Pianoforte Boisselot, original, de 1830, propietat de Jörg Demus

Divendres, 18 de febrer de 1983, a les 21 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Venda de localitats: A les taquilles del Palau de la Música Catalana
dies feiners, de 17 a 21 h'

Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya
SERVEI DE MÚSICA

OCB: UNA CRISI PROFUNDA QUE VE DE LLUNY

Un escrit ciclostilat, repartit de forma aparatosa pels membres de l'Orquestra Ciutat de Barcelona, ha fet que unes brases, més o menys somortes, però d'una indiscutible potència calorífica, es convertissin en flama, donant imatge a una realitat important i de llunyans orígens.

L'enfrontament entre el cos de professors instrumentistes i el municipi és així un fet de coneixement públic. És també un tema de difícil entrellat, de complexos matisos, de relacions poc típiques i davant del qual tota postura simplista corre el perill d'esdevenir imprudent i irresponsable. La veritat és diversa i el bo i el dolent de la pel·lícula no és ni aquest ni aquell ni tampoc el de més enllà. Intentarem situar uns elements concrets que han de servir-nos per il·luminar el tema i deixar per a cadascú el judici propi. D'entrada, cal tenir en compte una idea fonamental. Mai, i en dir mai, volem dir des del naixement de l'OCB, i la seva antecessora l'Orquestra Municipal, no hi ha hagut a l'Ajuntament una idea clara de què ha de ser i perquè ha de servir una orquestra simfònica municipal. Mai no hi ha hagut una assumptió política coherent i plena del fet. És a partir d'aquesta constatació que no pot sorprendre que la història d'aquesta formació hagi estat marcada per una sèrie d'actuacions del poder polític sense criteri determinat ni realisme. Fins i tot aquelles que els professors ara consideren més encertades, no obeeixen a cap mena de coherència global.

Això ha produït un procés d'inconseqüències, la conseqüència del qual —perdoneu la redundància— ha estat una trajectòria mancada d'autèntica vida, feta més de rutina que no de plena vibració artística. Més de tràmit que de creació. Cosa que, amb tot, no ha impedit que l'orquestra hagi passat èpoques més o menys felices i que el seu ressò públic tingui un exponent tan clar com la bona acollida del seu cicle anual de concerts. L'actual equip municipal es va trobar, en fer-se càrrec de l'Ajuntament, amb una situació no gens afalagadora, en la qual s'acumulava tot aquell feix a què hem alludit abans. La seva resposta immediata, tanmateix, no resultà la més idònia. La línia precedent no es va trencar i aquella manca d'assumpció del fet orquestra es féu així mateix palesa, fins i tot amb un principi agreujant: el del menyspreu.

Un menyspreu fill tant de la ignorància com d'una probable fidelitat a uns principis polítics mal aplicats. La relació de les manifestacions d'aquesta manca de sensibilitat, o sensibilitat errònia, envers l'OCB és llarga, i repetir-la fóra caure en fets prou coneguts i bandejats. Esmenten en tot cas, com a element bàsic i sense entrar en detalls, la inexistència de diàleg entre professors —i també directors— i Ajuntament, fet que suposa una marginació absoluta del protagonisme dels professors i, en definitiva, de l'Orquestra. Caldria citar, també, els agravis comparatius respecte de la Banda Municipal de Música, inesperadament potenciada pel nou consistori.

Tot això confirma quelcom fonamental i que és a l'arrel de la crisi que ara ha esclatat. Mai no s'ha tingut en compte el músic —element bàsic— ni se l'ha volgut escoltar. Perquè, a més, l'Orquestra no ha comptat amb una gerència que pugui ser entesa com a tal —interlocutors immediats— i el patronat que, teòricament, la regeix ha esdevingut quelcom progressivament inoperant.

Tampoc no ha estat massa eficaç la col·laboració del director —ell mateix sovint víctima de l'actitud municipal— figura que en els últims temps ha estat centre d'un joc de maniobres de dubtosa diafanitat, amb canvis, recanvis i ampliacions de nòmina; joc difícilment acoblable al que ens ocupa.

Hom arriba així a una nova constatació important. La de la pèrdua de la idea mestra i bàsica de què és i ha de ser una orquestra simfònica i que no és altra cosa que un ens viu al servei de la cultura musical.

La idea de rutina, de tràmit de professió entesa en el sentit més mecànic ha dominat tàcitament el quefer de l'Orquestra —difícilment podia ser d'una altra manera— en el curs dels últims temps. La creació plena, artística ha passat a un pla lamentablement no sempre primer, davant del clima de desmoralització dominant. D'aquí, en sorgeix, de forma inevitable, una degradació del status i de la consideració social del professional-músic, el qual arrossega les conseqüències d'una situació davant la qual no posseeix massa recursos per a fer-hi front. I aquí deixem de banda si, els que disposa, han estat o són ben emparats o no, car l'apartat ens portaria molt lluny.

Ara l'Orquestra es troba al llindar del que pot ser una nova etapa. L'Ajuntament sembla haver-se decidit a emprendre una reforma vitalitzadora de l'OCB, cosa que, en principi, cal saludar amb satisfacció. Encara que no s'han precisat massa els trets essencials de la nova orientació, el mateix fet que s'emprengui una acció decidida ja és positiu i més si, el que ha transcendit sobre el futur, obeeix a criteris fonamentals plausibles.

En tot cas tota reforma suposa, inevitablement, uns canvis, canvis que preocupen els professors. En definitiva la distribució d'escriptors ciclostilats els dies 13 i 14 de novembre, aprofitant l'avinentesa de la càrrega sentimental de la dedicació del concert a Toldrà, obeeix a aquesta preocupació. Preocupació afavorida per una manca de diàleg, una vegada més, amb els interessats i calmada, però, amb la promesa que no hi haurà passes endarrera pel que fa a l'actual situació professional dels afectats.

Una elemental anàlisi del contingut de l'indicat escrit ens mostra la presència del mot «funcionari» escampat set vegades. Aquest concepte resulta decisiu i sens dubte fou la causa clau de la protesta al·ludida. El músic dóna la impressió que centra molt els seus objectius professionals a ser o a mantenir-se en aquesta situació i status.

En tot cas, cal advertir, o recordar, que els termes «funcionari» i «art», en principi, tenen poques connotacions semblants, per molt que hom pugui adduir arguments històrics, no poc matisables. També caldria recordar que la seguretat professional i els drets així mateix professionals, en música, com en qualsevol altra professió, no es basen, o no han de basar-se, «exclusivament», en un status determinat o en uns compromisos jurídics i legals, sinó també en l'efectivitat de la pròpia tasca i en la seva validesa. Aquest aspecte és especialment important, oimés quan qui manté la professionalitat d'unes determinades persones és tothom, tots els ciutadans. Al mateix temps, cal deixar molt clar que els drets justament —remarquem molt aquesta paraula— adquirits, i justament —reiterem la insistència— exercits, han de ser també justament —així mateix cal insistir-hi— mantinguts. I per tant, en pura reciprocitat amb el que hem dit abans, cap modificació

de status o de compromís jurídic no pot posar-los en qüestió.

Un altre aspecte important a tenir en compte és que la naturalesa essencialment dinàmica de l'activitat artística no pot ser encotillada per plantejaments que facin perdre de vista els objectius qualitius propis i específics d'un ens com és una formació simfònica.

Si desenvolupem els anteriors conceptes, ens trobem que cal atorgar als músics uns drets dels quals ara estan mancats i que afecten sobretot a la millora del seu status social i del seu protagonisme decisiu al si de l'Orquestra. També cal dotar tot el conjunt de l'Orquestra d'uns elements que ara no posseeix: estructura d'organització interna —gerència, òrgans de gestió i administració més vius— replantejament del paper del director artístic, concepció d'una autèntica política artística, etcètera.

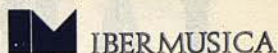
Tot això exigeix un esforç decidit, intel·ligent i generós, per a ambdues parts en litigi. Suposa, en definitiva, que el municipi atorgui a l'OCB la importància que mereix ara i la que pot merèixer més endavant si és objecte d'una línia d'actuació adequada.

Conseqüentment, això demana també un esforç professional concret per part dels professors, d'acord amb les noves prestacions rebudes —i no ens referim només a les econòmiques.

Cal, en definitiva, un replantejament en profunditat de la dinàmica de l'Orquestra de cara a tres objectius bàsics i irrenunciabls: millora constant del seu nivell artístic, ampliació de la seva incidència en el país, no oblidant que és l'única formació d'aquest tipus que hi existeix, i, finalment, constituir-se en ens generador d'expectatives professionals gratificadores en el més ample sentit de l'expressió.

La creació d'un clima i d'unes bases que afavoreixin l'assoliment d'aquests objectius constitueix el gran repte que ara tenen plantejats Ajuntament, professors i direcció de l'Orquestra. Que les estretors d'horitzons i els interessos particularitzats per una part i les servituds pròpies de l'activitat política per una altra no siguin causa d'oblit dels grans atots ni de les responsabilitats indefugibles.

COMELLAS

CICLE CLÀSSICS I POPULARS

Febrer - Març 1983

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

14 de febrer - 21 h.

NUOVI VIRTUOSI DI ROMA

«Les quatre estacions» de Vivaldi

17 de febrer - 21 h.

GYORGY SEBŐK, piano

Programa a determinar

23, 24 i 25 de febrer - 21 h.

NUOVA COMPAGNIA DI CANTO POPOLARE

La música del Sud

9 de març - 21 h.

AMANCIO PRADA

«Cántico Espiritual» de San Juan de la Cruz

17 de març - 21 h.

LLUIS CLARET, violoncel

ALBERT GIMÉNEZ ATENELLE, piano

Obres de Kodály, Prokofiev i Shostakovitx

TEATRE POLIORAMA

21 i 28 de febrer i 7 i 14 de març - 22 h.

CARLES SANTOS

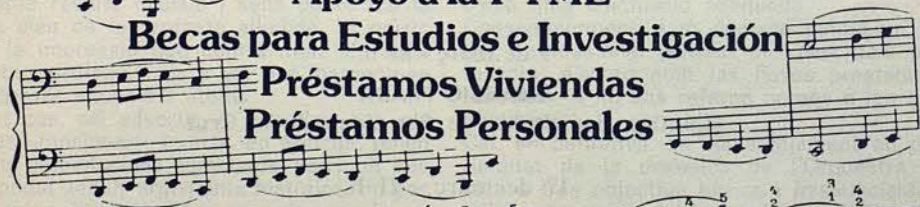
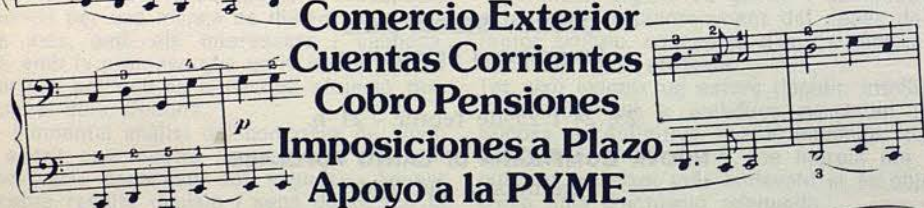
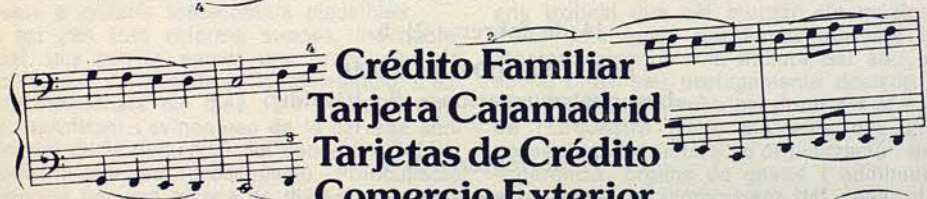
«Beethoven, si tanco la tapa, què passa?»

Amb la col·laboració especial de Serena Vergano

Venda d'abonaments: A les taquilles del Palau, dies feiners, de 17 a 21 h.

Venda de localitats: A les taquilles del Palau, a partir del dia 9 de febrer i al Teatre Poliorama (concert Carles Santos).

LA RESONANCIA DE UNA GRAN CAJA

CAJA DE AHORROS

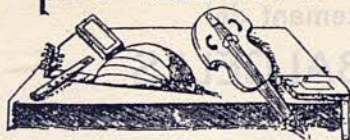

Y MONTE DE PIEDAD DE MADRID

cajamadrid

Plaza de Cataluña, 9 - Barcelona

pro musica

PATRONAT PRO MÚSICA
DE BARCELONA

XXV TEMPORADA MUSICAL

LONDON PHILHARMONIC ORCHESTRA

Sir GEORG SOLTI

director

Dilluns, 7 de març de 1983, a les 21 h.

HAYDN: Simfonia núm. 102, en si bemoll major - BARTÓK:
Suite de ballet - DVORÁK: Simfonia núm. 9, "Del Nou Món".

Dimarts, 8 de març de 1983, a les 21 h.

WAGNER: Tannhäuser (obertura) - McCABE: Concert per a
orquestra - BEETHOVEN: Simfonia núm. 3, op. 55 "Heroica".

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Venda de localitats: A les taquilles del Palau de la Música Catalana,
dies feiners, de 17 a 21 h. Preus especials per a estudiants.

EXTRAORDINARI CONCERT DE CLOENDA
del Centenari del Naixement del

MESTRE JOAN BALCELLS

i

Commemoratiu del Cinquantenari de la Mort del

MESTRE ANTONI NICOLAU

COR INFANTIL

Director: Pelegrí Bernal

COR JUVENIL

ORFEÓ GRACIENC

Piano: Maria Canela - Jordi Vilaprinyó

amb la col·laboració

de l'ESCOLA DE DANSA DE L'ORFEÓ GRACIENC

Professora: M.ª Dolors Ramírez i Pascual

I.^a part: Mtre. Joan Balcells

OBRES CORALS

FRAGMENTS DE «LA BALDUFA D'OR»

II.^a part: Mtre. Antoni Nicolau

CICLE MONTSERRATÍ

Direcció:

ANTONI PÉREZ I SIMÓ

Diumenge, 27 de febrer de 1983, a dos quarts de 7

Amb la col·laboració

de l'Ajuntament de Barcelona (Servei de Cultura)

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

ENTRADA ÚNICA: 300 ptes.

CLOENDA DEL CENTENARI DEL NAIXEMENT DEL MESTRE JOAN BALCELLS

Sense gairebé ni adonar-nos-en, ha passat un any. Any en el qual hem celebrat, de variades maneres, el centenari del naixement del mestre Balcells, amb respecte, amb il·lusió i amb enyorances... Amb respecte, perquè la figura venerable de Joan Balcells ens l'inspirava. I la seva llarga vida, curulla d'afany i de falleres profitoses, era com un exemple i un repte a la vegada, per assolir sense temences, tots els seus somnis essencials. La qualitat humana del seu fer, la seva tenacitat abocada a la tasca ferma per col·locar l'Orfeó Gracienc al lloc que ara ocupa, han estat una mostra de coratge, esmerçat sempre en el treball engrescador de fer música i de fer-la estimar a la vegada.

Totes les seccions de l'Orfeó Gracienc, unides amb els vincles de germandat que els són inherents, s'han sumat a la celebració, amb aferrissada estima. Ara en farem la cloenda, culminant un any ple d'actes, portats a terme amb bon criteri, amb un esdeveniment notable.

El Palau de la Música Catalana, serà l'escenari escaient per a la festa, i dins del seu aire curull de remembrances de les hores glòries per al mestre Balcells, brillarà com

un ben merescut fermall de pedreria, el nostre homenatge i el nostre record.

A la primera part del concert, l'Orfeó Gracienc i les seves seccions juvenils i infantils, cantaran, sota la direcció del seu mestre Antoni Pérez i Simó, tot un programa amb les millors obres del mestre homenajat. El Cos de Dansa de l'Orfeó Gracienc, interpretarà el deliciós minuet de «La Baladua d'Or», rondalla lírica per a infants, amb text d'Ignasi Iglésias, que Joan Balcells musicà.

A la segona part, amb motiu del cinquantè aniversari de la mort del mestre Antoni Nicolau, l'Orfeó Gracienc cantarà una bella selecció de les seves obres. No és arbitràriament que s'ha fet escaure aquesta coincidència. De tots és sabut l'afecte i l'admiració que el mestre Balcells sentia pel que un dia va ser el seu professor de música. En les seves memòries —que molt aviat veurem, si Déu vol, editades—, ens explica amb llençatge sincer la impressió que la figura del mestre Nicolau, com a home i com a músic, li causà.

Les seves paraules palesen aquest respecte i admiració, d'ençà que als deu anys, el veié,

EXTRAORDINARI CONCERT DE CLOENDA

del Centenari del Naixement del

MESTRE JOAN BALCELLS

Commemoratiu del Centenari de la Mort del

MESTRE ANTONI NICOLAU

COR INFANTIL

Director: Felip Soler

COR JUVENIL

ORFEÓ GRACIENC

Plaça de Sant Jordi, 10 - 08001 Girona

27 de febrer de 1982

DE VESCOLA DE DANSA

CLAUDECA DEL CENTENARI DEL NAIXEMENT

DEL MESTRE JOAN BALCELLS

per primera vegada, al Conservatori de Música. Aquell primer contacte humà, culminà al llarg dels anys, amb l'estima que li féu créixer dintre el cor, amb el seu saber i el seu temperament ple de civilitat.

El mestre Balcells, en parla com d'un músic eminent, que ha sobresortit d'una manera especial entre els compositors de Catalunya. Ens explica com la seva gran figura quedà gravada als seus ulls, talment com més tard hi quedaria, a la seva ànima, l'alçada musical i intel·lectual del seu mestre. Remarca la seva composició sòlida i fecunda, inspirada, catalaníssima fins a l'entranya mateixa de l'obra. Segueix el mestre Balcells explicant-nos que, ell, en va ser un deixeble modest, però que l'admirava profundament, considerant-lo un gran mestre i un gran pedagog.

Heus aquí, doncs, la connexió i el per què, en la cloenda del centenari del nostre mestre Balcells, en la segona part del concert al Palau, l'Orfeó Gracienc cantarà obres del gran músic Antoni Nicolau. La xarxa d'afinitats i efectes es faran projecció d'homenatge conjunt, en fer balanç espiritual, en assolir la fita del centenari. No hi ha dubte que hi haurà mancances al llarg de les celebra-

cions del centenari, però no pas obliterats. En assumir aquestes, prop ja de la fi del camí que ens marcàrem en encetar l'any 1982, malgrat tot, creiem que s'ha reeixit en la tasca, si bé mai els nostres mitjans humans —limitats, per tant—, poden fer surar, amb tota la grandiositat que es mereixen, personalitats d'aquesta envergadura!

Així doncs, esperem amb il·lusió aquesta cloenda del centenari, que el 27 de febrer, a la tarda celebrarem al Palau de la Música Catalana. Honor i recordança, als homes que amb la seva música i la seva trajectòria il·luminosa, enlairaren els més purs ideals d'art i de pàtria!

ROSER TORRES DE TORRES

«MONSALVAT»

L'editorial del darrer número de Guia Musical dedicat a comentar la presentació del nou «Monsalvat» presentava un error de transcripció del nom propi de la publicació de referència; és «Monsalvat», no pas «Montsalvat», com —equivocadament— sorti.

discos

BIZET: Carmen / Anna Moffo, Arlen Auger, Jane Berbié, Helen Donath, sopranos. José van Dam, baix; Franco Corelli, Jean-Christophe Benoit, tenors; Barry McDaniel, Piero Cappuccilli, barítors. Cors i Orquestra de l'Òpera de Berlín. Dir.: Lorin Maazel. / COLUMBIA SAX 730/2.

Shippers, Beecham, Frühbeck, Karajan, Solti, Prêt, Bernstein, Abtado, Stein... són alguns dels directors que han emprès la tasca —no sempre amb un reeiximent total— d'enregistrar la famosa òpera de Bizet, la novel·lesca «Carmen» de Prosper Merimée. Ara ho fa també Lorin Maazel. Ara? Aclarim-ho: Durant l'any passat fou distribuït al nostre país aquest àlbum de tres discs. I això pot fer creure una vegada més que es tracta d'una gravació actual. Perquè l'empresa discogràfica no subministra cap dada, cap referència. Sembla com si fos precis d'ocultar un dels detalls essencials.

Cal, doncs, deixar l'aventura a la inexpertesa de molts. I al «connaisseur» l'ull clínic o la recerca per trobar un detall tan important: la data de naixença. Ara que, tractant-se d'una noia com «Carmen», d'una gitana jove, sí, però d'edat imprecisa... Hom ha de deduir finalment, sense altres recursos a la mà, que aquesta versió data del 1970 aproximadament, de l'època durant la qual Maazel era director de l'Òpera de Berlín.

Pràcticament tots els intèrprets són d'una categoria excepcional. Però això no vol dir que hagi estat un enregistrament excepcional. Té el seu interès, indubtablement, però no l'encís i l'atractiu (musicals) que hom demana a una obra aparentment fàcil però d'un fons més real que fictici. No cal dir que Anna Moffo fa una Carmen, sinó convincent, sí atractiva. Potser és el que ella es proposava, a jutjar per les seves paraules: «Jo només vull realitzar allò que Carmen hauria de ser des del meu punt de vista, és a dir, una jove gitana moderna, meravellosa, ardent, una persona orgullosa, però, amb tot, una noia jove i no una dona madura... Vull interpretar representar Carmen en el sentit de Prosper Merimée: una gitana, jove, bella, però amb ulls de llop». Ens ha agradat, sí; però no ens ha fet por.

RAVEL: Dafnis i Cloe. / Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: André Previn. / EMI. 10 C 067.043171.

Un disc de la London Symphony comporta gairebé sempre el segell, la característica determinant de la qualitat. En aquesta ocasió —que l'oient ho jutgi— cal dir que la qualitat normal i constant assoleix un to d'altíssim relleu. Hi ha un factor que ho determina: la mà, el talent i la sensibilitat del director, André Previn.

No és estrany, doncs, que aquesta versió de Dafnis i Cloe sigui una de les més atractives i importants —no solament per la seva actualitat— de totes les que trobem als catàlegs discogràfics. Catàlegs que, en general, ens donen l'obra en extracte, en forma de suite. Aquí hom pot gaudir del ballet complet tal com fou estrenat el 8 de juny de 1912 al Théâtre du Châtelet, de París. En aquella històrica data l'orquestra fou dirigida per Pierre Monteux amb els ballets russos de Diaghileff amb decorats de Leon Bakst, essent els protagonistes els dansarins russos Nijinsky i Karsavina.

Per portar a terme aquest enregistrament, André Previn ha comptat amb el cor de la Simfònica londinenca dirigit per Richard Cooke.

Aquest ballet, la més extensa de totes les partitures de Ravel, genera un clima d'una subtilitat tan extraordinària i d'un acoloriment tan refinat, que només és possible de reviuir-lo a través d'una versió garantida. I a fe que aquesta ho és, i amb escreix!

A. S.

ROYALE AMBREE

la fragancia que gusta compartir

LEGRAIN
PARIS

guia de concerts

DATA	LOCAL	CONCERT
FEBRER		
9, dimecres	21 h. Palau	English Chamber Orchestra. Murray Perahia, piano. Dir.: Sir Charles Mackerras. Dvorák, Beethoven, Mozart. (Patronat Pro Música.)
10, dijous	21 h. Conservatori	Gerard Garcin, flauta. Ferran Quiroga, guitarra. Giuliani, Bach, Santórsola, Solbiatti, Guinovart. (Serveis Cultura Ajuntament.)
	22 h. Orfeó Gracienc	Homenatge a E. Sainz de la Maza. Jaume Olivé, guitarra.
11, divendres	19.30 h. Institut Francès	Gerard Garcin, flauta. Gerhard, Lachartre, Marco, Maderna.
	21 h. Conservatori	Eulàlia Biescas, flauta. Marina Piñeiro, piano. Victor Valls, guitarra. Miquel Bofill, saxofon contralt. Carles Altayó, piano. (Pòdium de Joves Intèrprets.)
12, dissabte	19 h. Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Miguel Àngel Gómez Martínez. Augustin Dumay, violí. Honegger, Saint-Saëns, Strauss.
	22.15 h. Orfeó de Sants	Orfeó Gracienc. Dir.: Antoni Pérez-Simó. Música coral catalana.
13, diumenge	11 h. Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Miguel Àngel Gómez Martínez. Augustin Dumay, violí (segona audició).
	11.15 h. Biblioteca de Catalunya	Orquestra de Cambra Amics dels Clàssics. M.ª Angels Miró, soprano. Montserrat Palet, violí. Dir.: Joan Palet.
	11.30 h. Palau de Congressos	Banda Municipal. Enrique Santiago, viola. Dir.: Albert Argudo. Gounod, Hindemith, Weill, Liszt.
	17 h. Liceu	«Macbeth» de Verdi.
14, dilluns	21 h. Palau	Nuovi Virtuosi di Roma. Vivaldi. (Clàssics i Populars.)
	21.30 h. Casal del Metge	Tete Montoliu. (JJ.MM. de Barcelona.)
15, dimarts	20.30 h. Pompeia	P. Robert de La Riba, orgue. Bach.
	21 h. Palau	Quartet Smetana. (Associació de Cultura Musical.)
	21 h. Liceu	«Macbeth» de Verdi.
	21 h. Conservatori	«Quartet Haydn» de la Ràdio de Bulgària. Haydn, Mozart, Beethoven (Pòdium de Joves Intèrprets)
16, dimecres	19 h. Palau	Trio Bell'Arte Obres de Haydn, Reger, Francaix. (Dimecres de R. N.)
	21.30 h. Casal del Metge	Carme Poch, piano. Brahms. (JJ.MM. de Barcelona.)

17, dijous	21 h.	Palau	Gyorgy Sebök, piano. (Clàssics i Populars.)
	21 h.	Conservatori	Leslie i Nadine Wright, piano a quatre mans. Schubert, Brahms, Bizet, Ravel, Milhaud. (Serveis Cultura Ajuntament.)
	21 h.	Liceu	«Macbeth» de Verdi.
	22 h.	Orfeó Gracienc	Trio Santa Cecília. Lotti, R. Lamote de Grignon, Fauré, Ibert, S. Brotons, Debussy.
18, divendres	21 h.	Palau	Jörg Demus, piano. (Servei de Música Generalitat.)
	21 h.	Conservatori	Rosa Masferrer, piano. Eulàlia Valls, piano. M. ^a Victòria Fernández, violi. Albert Guinovart, piano. (Pòdium de Joves Intèrprets.)
	21.30 h.	Casal del Metge	Jordi Vilaprinyó, piano. Debussy, Ravel, Franck. (JJ.MM. de Barcelona.)
19, dissabte	19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Leopold Hager. Shigenori Kudo, flauta. Mendelssohn, Mozart, Beethoven.
	22.15 h.	Orfeó de Sants	Teresa Borràs, piano. Mozart, Chopin, Debussy, Villalobos.
20, diumenge	11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Leopold Hager. Shigenori Kudo, flauta (segona audició).
	11.30 h.	Palau de Congressos	Banda Municipal. M. ^a Rosa Llorens, piano. Dir.: Joan Pich Santasusana. Pujol, Serra, Falla, Ravel, Wagner.
	17 h.	St. Josep Oriol	Mn. Joan Artigues, orgue. Bach, Haendel, Mola, Pierné.
	17 h.	Liceu	«La forza del destino» de Verdi.
	18.30 h.	Ateneu	Recital de pianistes premiats per la Fundació Güell.
21, dilluns	21.30 h.	Casal del Metge	Antoni Olaf Sabater, piano. Mozart. (JJ.MM. de Barcelona.)
	22 h.	Poliorama	Espectacle Carles Santos. (Clàssics i Populars) (i dies 28 febrer i 7 i 14 de març.)
22, dimarts	20.30 h.	Pompeia	P. Robert de La Riba, orgue.
	22.30 h.	Zeleste	Quim Solé, Conrad Setó, duet de percussions i teclat.
23, dimecres	19 h.	Palau	Marc Raubenheimer, piano. Schumann. (Dimecres de R. N.)
	19.30 h.	Institut Francès	Jacques Bloch, piano. Haydn, Fauré, Schubert.
	21 h.	Palau	Nuova Compagnia di Canto Popolare. (Clàssics i Populars.)
	21 h.	Liceu	«La forza del destino» de Verdi.
	21.30 h.	Casal del Metge	M. ^a Carme Talleda, piano. Bach, Scarlatti, Beethoven, Liszt, Chopin, Debussy. (JJ.MM. de Barcelona.)

TEMPORADA 1982/83 - 9 de febrer de 1983 - Núm. 11 - Edició de 5.000 exemplars
 Editat per FORUM MUSICAL - Amadeu Vives, 3, 3er. - Tel. 317 99 28/82 - Barcelona-3
 Publicitat: PUBLI/TEMPO - Amadeu Vives, 3, 3er. - Tel. 301 33 93 - Barcelona-3

NOTES IMPORTANTS: Els actes començaran puntualment a l'hora indicada. No serà permesa l'entrada del públic a la sala de concerts durant la interpretació de les obres. No és permès d'obtenir registres o gravacions magnetofòniques de les obres programades així com tampoc de fer fotografies o de realitzar films a l'interior del Palau durant la celebració dels actes.

Joies i Perles
MAJORICA

VIETA

**«Especialistes
en Alta Fidelitat»**

